

Ked' sa ráno zobudili, neverili vlastným očiam. Dobrá starenka sa úplne zmenila! Janka zavrela do klietky a Marienke prikázala: „Uprac izbu, prines vodu a uvar jedlo pre svojho brata. Musíme ho vykrímiť, aby bol tlstučký a ja som ho potom mohla zjesť!“ Obe deti plakali a nariekali, ale nebolo

im to nič platné. Ježibaba každé ráno premerala Jankovi prštek, či je už dosť vykrmovaný. Ale keďže zle videla, nevšimla si, že namiesto pršteka jej múdry Janko podstrkuje tenkú vetvičku. Tak to išlo deň za dňom, no keď ani po dlhom čase Janko nepriberal, rozhodla sa ježibaba, že ho zje tak či tak.

Do batôžka nazbierali dobroty a drahokamy, ktoré mala ježibaba v domčeku schované. Potom Janko s Marienkou utekali, čo im nohy stačili, len aby boli rýchlo preč. Bežali lesom, keď tu nadabli na divokú riekku. Lávka ani most však neboli na dohľad!

Našťastie priplávali biele labute, ktoré deťom pomohli a previezli ich na druhý breh. Deti zanedlho našli cestu domov, pretože neďaleko začuli oteckovu sekerku. Všetci sa opäť šťastne stretli, a pretože deti priniesli domov jedlo a drahokamy, rodina už nikdy netrpela biedou.